

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1965/2019
29.05.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Бранислава Босиљковића и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије-Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална примања, коју заступа Државно правобранилаштво, одлучујући о ревизијама парничних странака изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6112/18 од 12.12.2018. године, у седници одржаној 29.05.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизијама парничних странака изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6112/18 од 12.12.2018. године, као изузетно дозвољеним.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије парничних странака изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6112/18 од 12.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 637/18 од 20.06.2018. године, ставом првим изреке обавезана је тужена да тужиоцу на име неисплаћене инвалиднине за период од марта 2013. године до октобра 2016. године исплати појединачне месечне износе са законском затезном од доспелости сваког појединачног месечног износа, све ближе одређено овим ставом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу у ком је тражио да се тужена обавезе да му на име неисплаћене инвалиднине, за период почев од марта 1999. године до фебруара 2013. године, исплати појединачне месечне износе са законском затезном од доспелости сваког појединачног месечног износа, све ближе одређено овим ставом изреке. Ставом трећим изреке одлучено је о трошковима поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6112/18 од 12.12.2018. године, ставом првим изреке одбијене су жалбе парничних странака као неосноване и потврђена је првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке, док је преиначена одлука о законској затезној камати на трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, парничне странке су благовремено изјавиле ревизије, због погрешне примене материјалног права, са предлозима да се ревизије сматрају изузетно дозвољеним, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (“Сл. Гласник РС” бр. 72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата неисплаћене инвалиднине, а побијаном одлуком је потврђена првостепена пресуда у делу у ком је тужиоцу признато право на њену исплату. О праву тужиоца, висини тражене накнаде, као и о истакнутом приговору застарелости потраживања, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Питање застарелости новчаног потраживања тужиоца у смислу члана 376. Закона о облигационим односима, који је примењен у овом спору, није ни било постављено у предмету Грудић против Србије у ком је пред Европским судом за људска права, по представци бр. 31925/08 донета пресуда 17.04.2012. године, на коју се тужилац у ревизији позива. Због тога побијана другостепена пресуда, у погледу оцене застарелости тужиочевог потраживања не одступа од става израженог у наведеној одлуци Европског суда за људска права, а сагласна је са ставом тог суда из одлуке у предмету Скендери и други против Србије (представка бр. 15090/08) - да је рок застарелости предвиђен чланом 376. Закона о облигационим односима законит и да тежи легитимном циљу, обезбеђењу правне сигурности и заштите потенцијалних тужених од застарелих потраживања. Пресуда Врховног касационог суда Рев 974/2012 од 07.03.2013. године на коју се тужилац позива у ревизији донета је у спору у којем тужени није истакао приговор застарелости потраживања, па се зато не ради о различитим судским одлукама донетим у истоветним чињенично-правним ситуацијама, због чега би о тужиочевој ревизији требало одлучивати као о посебној ревизији - ради уједначавања судске праксе.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизија, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку (“Сл. Гласник РС” бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизије нису дозвољене.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате на име неисплаћене инвалиднине тужиоцу поднета је 11.04.2016. године. Ревизијама парничних странака побијају се делови правоснажне пресуде који не прелазе динарску противвредност износа од 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела правоснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да су ревизије парничних странака недозвољене, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић